

give Soupers for Journalisterne og blive omtalt i Bladene, . . . kort at sige, efter Forløb af to Maaneder var hans Navn kendt over hele *The Street*. Saa kørte han en Dag hen og friede hos Samuel.«

»Naa — og saa fik han hende?«

»Pst! Ikke Røgen engang! Samuel havde sin egen Spekulation med Pigebarnet . . . naturligvis. Han havde svoret paa aldrig at give sin Datter til nogen, der ikke bar et adeligt Navn.«

»Av!«

»Hvorfor siger De Av til det? Det er ogsaa saa dansk straks at sige Av, bare man skraber Næsen. Hvad skulde her være at tabe Vejret over?«

»Nu — hvad gjorde De da?«

»Vi skaffede ham naturligvis et adeligt Navn. Hvad andet vel? . . . Det gik meget nemt. Gennem en Prokurator i den unge Mands Hjemland satte vi os i Forbindelse med en gammel Enkegrevinde von Raben-Rabenstein, en fattig Djævel, der levede af at have Pensionat for unge Piger. Hun fik fem hundrede Dollars og fri Rejse til New-York og retour . . . for ved sin Nærværelse at kaste Glans over den højtidelige Aabning af et nyt, tysk Børneasyl, som vi skrev til hende. Den kunde hun jo ikke staa for! . . . Det var en guddommelig Komædie! Ved Ankomsten mødte hele Interessentskabet ved Dampskibet med Blomsterbuketter